



## บทนำ

เมื่อประมาณหนึ่งปีก่อน

"สายลับคุงรายงานมาว่าวันนี้มีผู้หญิงมาสารภาพรักกับแกสามคน"  
พีบ!

แม่โยนรูปถ่ายจำนวนหนึ่งลงบนโต๊ะ ซึ่งทั้งหมดนั้นก็คือรูปฉันที่กำลัง  
ถูกนักเรียนหญิงสามคนรุมสารภาพรักนั่นเอง

"นี่คือหลักฐานทั้งหมดที่ฉันหามาได้"

"แม่! O\_O แม่ให้คนมาสะกดรอยตามหนูเหรอ!"

"เออ"

"ทำแบบเน้~ ทามม้ายยยยย~!"

ให้คนตามสอดลั้กกิ่งลูกตัวเองเนี่ยนะ =O=;;; ช่วยบอกที่แม่ฉัน  
ไม่ได้เป็นโรคจิต!

"จนกว่าแกจะเลิกทำตัวเป็นเกย์เป็นเลสแบบนี้สักทีไง"

"แต่หนูเป็นผู้หญิงแท้ๆ นะ!"

"จะพูดงั้นก็ทำตัวให้เหมือนซะก่อนสิยะ!"

"ก็ทำแล้วนี่ไง ☹!"

"ก็ได้... ฉันจึงฟังที่ฉันกำลังจะพูดดังต่อไปนี่ให้ดี..."

"-\_-?!" <<< สั่งหรณัใจอย่างร้ายกาจ

"แกต้องสวมเดรสสีชมพูเข้มที่ฉันซื้อให้เมื่อตอนวันเกิดแล้วไปงานเลี้ยงกับฉันคืนนี้!!"

"...TOT ขอประทานอภัยอย่างยิ่งค่ะท่านแม่ ข้าทำไม่ได้จริงๆ"

ห้าเดือนหลังจากนั้น

"มายาย~ แม่จะมาบังคับให้หนูไปดูตัวเนี่ยนะ นรกกะ"

"มันถึงเวลาแล้วที่แกจะทำตัวให้เป็นกุลสตรีเหมือนอย่างลูกคนอื่นเขาสักที!"

"ก็เป็นอยู่นี่ไงเล่า -()- แม่เห็นส่วนล่างหนูมีขนาดคอนด้าเหมือนพวกผู้ชายงั้นอะ"

เบรี่ยง!

ฝ่ามืออรหันต์ฟาดลงมากลางกบาลฉันทันที!

"ผู้หญิงประเทศไหนเขาพูดเรื่องแบบนี้ออกมาได้อย่างหน้าตาเฉยกันหา!!!"

สามเดือนหลังจากนั้น

"ดูตัวอีกแล้ว?! ต่อให้ดูเป็นร้อยรอบก็เท่านั้นแหละ หนูไม่เคยสนใจเรื่องพรศันี้อยู่แล้ว และหนูก็ไม่ได้ชอบผู้หญิงด้วยกันอย่างที่แม่เข้าใจด้วย!"

"แล้วฉันจะเชื่อได้ยังไงว่าแกไม่ได้ชอบผู้หญิงด้วยกันจริงๆ! มีแต่ผู้หญิงมาสารภาพรักไม่เว้นแต่ละวันแบบนี้ แถมแฟนเพินก็ไม่มีสักคน!"

"ก็มันจริงนี่นา -\_-+ หนูก็แค่ไม่ชอบแต่งตัว ไม่ชอบสระผม ชอบเล่นเกมแฉั้ชั้นเลือดสาดกระจาย เป็นแฟนพันธุ์แท้แมนยูฯ อยู่ชมรมเบสบอลและชอบเล่นเบสบอลเป็นชีวิตจิตใจ มีแต่เพื่อนผู้ชาย ส่วนเรื่องแฟนเพินอะไรนั้นก็ไม่เห็นจะเกี่ยวกับเลย แม่จะมาตัดสินว่าหนูชอบผู้หญิงเพราะเรื่องแค่นี้ไม่ได้หรอกนะ!"

"แต่ไอ้ที่แกสารออกมาทั้งหมดนะ...มันกิจกรรมของเด็กผู้ชายหมดเลย



ไม่ใช่จริงๆยยยย!!!"



10

หลังจากนั้นอีกหนึ่งเดือน

"ฉันจะพาแม่ไป..."

"ไม่ไป! ไม่มีการไปไหนทั้งสิ้น! หนูตัดสินใจแล้วว่า จะย้ายไปอยู่กับ

พี่ไซท์ที่ Sweet Plus Mansion!!!"

"ใครเป็นคนอนุมัติการตัดสินใจของแกมทราบ!!!"

"ตะ...แต่ว่า..."

"อะไร"

แม่กอดอกมองหน้าฉันอย่างเอาเรื่อง ขณะที่ฉันกลอกตาคุ่นคิดก่อน  
จะกลืนใจพูดออกไป!

"แต่หนูมี 'แฟน' อยู่ที่สวีตพลัสแมนชั่นด้วยนะ!!"

"O\_O"

"จริงๆ (\_ \_)"

"กะ...แก้วว่าไงนะ!"

"หนู-มี-แฟน-อยู่-ที่-สวีต-พลัส-แมน-ชั่น" มาตราการแหลสด  
แหลเป็อย แหลไฟใหม่ \*\_-\_\*

และนั่นก็ทำให้แม่แทบหงายท้องเลยทีเดียวนะ! แม่คว้าต้นแขนทั้งสอง  
ข้างของฉันพลางเขย่าไปมาอย่างรุนแรงจนลูกตาฉันแทบจะทะลักออกมา  
จากเบ้าอยู่แล้ว!

"ถามจริงๆ! แก่ไม่ได้โกหกแน่นอนนะ! ไอ้ที่ที่มีแต่คนหลอๆ นั้นนะระอะ!"

"กะ...ก็จริงนะสิ!"

"ว้ายยย~"

"เฮอะ ก็หนูเคยบอกแม่ไปแล้วไม่รู้ตั้งกี่รอบว่าชอบผู้ชาย"

"ใครจะลูกสาวของหมามี \*O\* ใครคือหนุ่มผู้โชคดีคนนั้น"

"=O=~!" ฉันถึงกับอ้าปากค้างเมื่อรู้สึกของตัวเองงานเข้าซะแล้ว!

ฉันล้มไปได้อย่างใจกันเนี่ยว่าสวีตพลัสแมนชั่นที่แม่ฉันเป็นเจ้าของมัน  
ไม่เหมือนกับแมนชั่นทั่วๆ ไป เนื่องจากที่นั่นมีอยู่แค่แปดห้องนอน ห้องน้ำ

ใช้รวมกัน เพียงแต่แยกชายหญิง ห้องนั่งเล่นรวม ห้องกินข้าวกับห้องครัว  
ก็รวม สรุปคือมีแยกแค่ห้องนอนเท่านั้นก็เลยดูเหมือนเป็นบ้านหลังใหญ่  
มากกว่า และคนที่พักอาศัยอยู่ที่นั่นก็มีแค่หกคนเท่านั้น ซึ่งทุกคนล้วนแต่  
เป็นลูกชายของเพื่อนแม่ฉันทั้งสิ้น =\_=#!! แต่คนที่ฉันรู้จักมีเพียงคนเดียว  
คือ 'อากิงว่า ไชยะ' หรือที่ฉันเรียกจนติดปากว่า 'พี่ไช' พี่ชายแท้ๆ ของ  
ฉันนั่นเอง!

ไอ้ครั้นจะบอกแม่ว่าเป็นแฟนกับพี่ชายตัวเองมันก็คงจะอุบาทว์ไป  
หน่อยละมั้ง TOT!!

เดิมทีสวีตพลัสแมนชั่นเป็นบ้านอีกหลังของ 'ตระกูลอากิงว่า'  
ครอบครัวของฉัน แต่หลังจากพี่ไชสอบเข้าโรงเรียนมัธยมปลายอากาศบาระ  
ได้ก็เลยตัดสินใจย้ายเข้าไปอยู่ที่นั่น แม่กลัวว่าพี่แกจะเหงาก็เลยเริ่มเปิด  
ให้เช่าห้องเฉพาะคนรู้จักนั่นเอง

"หรือว่า... >///  
~<~ แฟนแกคือ 'ซาโตะโตเมะ อิกิกิคุง' คุณชายประจำ  
ตระกูลซาโตะโตเมะผู้แสนเลิศเลอเพอร์เฟกต์คนนั้นใช้มั้ยยยยย~!!"

ซาโตะโตเมะ อิกิกิ...

ใครอะ --^ ชื่อคุ้นๆ หูอยู่นะ เหมือนเคยได้ยินที่ไหนมาก่อน  
แต่ก็เอาเถอะ จะเป็นใครฉันก็ไม่สนแล้วละ ไหนๆ ก็มาถึงขั้นนี้แล้ว!

"ชะ...ไชๆ คนนั้นแหละแม่!" ฉันตอบออกไปส่งๆ เพราะรู้สึกว่  
ท่านแม่บังเกิดเกล้าจะเป็นปลื้มหมอนี่ชะเหลือเกิน

"เร็ดคะ! งั้นเราไปเก็บของย้ายเข้าแมนชั่นกันเถอะลูกหญิงของคุณ  
หม่ามี~ ♡"

Fu\*k yea!!! ☺

และเมื่อวานนี้สดๆ ร้อนๆ...

♪~

เสียงเรียกเข้าดังขึ้นขณะที่ฉันกำลังนั่งเฝ้ากับการเล่นเกมผ่าน  
เครื่องเล่น PS Vita ที่เพิ่งจะถอยมาใหม่สดๆ ร้อนๆ เมื่อไม่กี่วันก่อน  
และคนที่โทรมาขัดจังหวะก็คือท่านแม่ผู้เป็นที่รักของฉันนั่นเอง =\_=#;;





12

พอเห็นเบอร์นี่โชว์ที่หน้าจอที่ไรแล้วมันอดสังหรณ์ใจไม่ได้ทุกทีสิน่า!  
ฉันมาอยู่ที่สวิตพลัสแมนชั่นได้หนึ่งเดือนเต็มแล้ว โดยโกหกแม่ไปว่ากำลังคบอยู่กับหนึ่งในเพื่อนสนิทของพี่ชายที่มีอยู่ด้วยกันทั้งหมดห้าคน (รวมพี่ไซด้วยก็เป็นหก) ซึ่งทุกคนล้วนแต่เป็น 'หนุ่มฮอต' หรือที่โรงเรียนมัธยมปลายอากาศบาระที่ฉันเรียนอยู่เรียกว่าพวก 'Princes' นั่นเอง!

เหล่า Princes ก็ได้แก่...

- อาราดะ โย *Fresh Prince*
- โทโด ซาซามะ *Gentle Prince*
- มิคามิ ฮิโรตะ *Romantic Prince*
- ทาจิบานะ จิตเตะ *Friendly Prince*
- อาคิงว่า ไชยะ *Fiery Prince*
- ซาโอบิตะเมะ อิกกิ *Cool Prince*

และเนื่องจากว่า 'ซาโอบิตะเมะ อิกกิ' เป็นคนดังประจำโรงเรียนมัธยมปลายอากาศบาระที่ฉันกำลังเรียนอยู่ก็เลยทำให้ฉันรู้สึกคุ่นๆ กับชื่อของเขานั้นเอง แต่นั่นก็ยังไม่สำคัญเท่ากับที่ 'เขา' เป็นเพียง 'หนึ่งเดียว' ในสวิตพลัสแมนชั่นที่ฉันไม่อยากจะเสียดายเข้าไปใกล้มากที่สุด!

ฉันไม่มีปัญหาอะไรกับคนอื่นๆ เลยนะ ทุกคนล้วนแต่เป็นเพื่อนร่วมโลกที่ดีมาก

แต่สำหรับอิตาคอนนี่...

ให้ตาย! แค่คิดว่าฉันใช้ชื่อเขาในการอ้างกับแม่ก็อยากจะตั้งลิ้นออกมาผูกคอตัวเองให้ตายไปข้างให้มันรู้แล้วรู้รอดไปเลย! TOT

"ฮัลโหล..."

ฉันรอกเสียงลงไปโทรศัพท์เบาๆ อย่างกล้าๆ กลัวๆ (-\_\*)

(อาทิตย์หน้าฉันจะไปเยี่ยมแก)

"!!!" เครื่องเกมที่ฉันถือไว้แทบหลุดมือเลยทีเดียวนะ! =()=;; "มะ...เมื่อไหร่แม่ว่าไงนะ!"

(อาทิตย์หน้าฉันจะไปเยี่ยมแกที่แมนชั่น)

"หahaha!"

(ทำเสียงตกใจทำไม ฉันจะไปดินเนอร์กับว่าที่ลูกเขยสุดหล่อบ้างไม่ได้รีไรง)

"กะ...ก็...ก็ไหนแม่บอกว่าจะให้หนูชวนซาโอโตเมะไปที่บ้านเองไงล่ะ!"  
(ขึ้นรถแกมี้หวังรากฉิ่งงอกทะลุไปถึงแกนโลกก่อนนะสิ!)

"แต่..."

(หวังว่าแกคงจะรู้ดีนะยูซึรุ... ถ้าหากมีเรื่องอะไรผิดพลาดแม้แต่นิดเดียวล่ะก็... หึๆๆ)

ไฮกกกกกกกก (ในใจ) ไข่เสียงหัวเราะในลำคออันแสนน่าสยดสยองราวกับแม่มดนั่นทำให้ฉันรู้ว่าแม่ไม่ได้พูดเล่นเลยแม้แต่นิดเดียว!

(นอกจากแกจะต้องหมั่นกับผู้ชายที่ฉันเลือกให้แล้ว คนอื่นๆ ในสวิตพลัสแมนชั่นก็จะต้องพลอยเดือดร้อนไปด้วย... แล้วทั้งหมดมันก็เป็นเพราะแกคนเดียว!)

"มะ...มะ...แม่จ๋า -O-;; หนูว่ามีอะไรค่อยๆ พูดค่อยๆ จากันดีกว่า น้ำ ยังไงเราก็คือแม่ลูกกัน"

(ฉันจะบอกคุณแม่ของอาราตะ โยคุง ว่าลูกชายคะแนนสอบไม่ถึงครึ่งสักวิชา) ฉันเกือบตกลนออกมาจากบ้านเมื่อได้ยินประโยคนี้! (แล้วก็จะรายงานคุณพ่อของมิกามิ ฮิโรโตะคุง ว่าลูกชายพาสาวๆ มานอนเล่นที่แมนชั่นไม่เว้นแต่ละวัน... แต่ผมยังชอบไปอุ่นว้ายกับภรรยาของชาวบ้านและทำให้ครอบครัวของเขาร้าวนานอีกด้วย)

"=O=!!!"

มะ...ไม่มีใครนำกลัวไปว่าแม่ของฉันอีกแล้ว! ไปสืบมาตั้งแต่เมื่อไหร่ล่ะนั่น!

(ทาจิบานะ จิตโตะคุง ที่ชอบหนีเที่ยวบ่อยๆ ก็อาจจะถูกเชิญตัวกลับบ้าน ☺ อ้อ! ส่วนโทโด ซาซาเมะคุง กับซาโอโตเมะ อิกิกิคุง บางทีอาจจะต้องเก็บของเตรียมย้ายไปอยู่กับครอบครัวที่ต่างประเทศเลยก็ได้ ม้างง วู้วว~ สนุกจังเยยย~ ♥)

"เกินไปแล้วนะ! Y-Y"

(ที่จริงหน้าที่รายงานความเป็นอยู่ไปยังครอบครัวของเจ้าพวกนั้น





14

ก็เป็นหน้าที่ของเจ้าของแมนชั่นอย่างฉันอยู่แล้ว ซึ่งทุกครั้งฉันก็ช่วยแต่งเสริม  
ปรุกรสเพื่อไม่ให้เจ้าพวกนั้นต้องโดนลงทัณฑ์จากพวกพ่อแม่เนอะ แต่...ถ้า  
หากมีอะไรผิดพลาดเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างแกกับซาโอโตเมะคุงล่ะก็  
ต่อจากนี้ไปฉันจะไม่ทำตัวเป็นตัวแทนแห่งดวงจันทร์คอยปกป้องพวกแก  
อีกแล้ว เข้าใจ?

"TOT"

ถ้าหากแม่มายืนอยู่ตรงหน้าฉันตอนนี้ ฉันคงเห็นเขากับหางเดวิด  
งอกออกมาแล้วเป็นแน่!

ฮือออ ช่วยเตือนสติฉันที่ว่าผู้หญิงคนนี้เป็นแม่แท้ๆ ของฉันใช่ไหม!

(จริงสิ! เกือบลืมเรื่องสำคัญไปซะสนิท ^^ อาคิงว่า ไชยะ ลูกชาย  
สุดหล่อของฉันเองก็เหมือนกันนะ...ถ้าหากมีอะไรผิดพลาด เจ้านั่นเอง  
ก็ต้องกลับมาอยู่ที่บ้านและหมั้นกับผู้หญิงที่ฉันเลือกไว้ให้โดยไม่มีข้อโต้แย้ง  
ใดๆ ทั้งสิ้น)

"แม่! 〇〇 ทำแบบนี้ไม่ได้นะ!"

(ทำไมจะไม่ได้ พวกแกโตๆ กันหมดแล้ว เลิกทำตัวไร้สาระเหมือน  
เด็กๆ ลักที!)

"!!!"

ฉันซ็อกหนักเข้าไปอีก อยู่ๆ ภาพที่ตัวเองกำลังถูกพิโซจับหักคอก็แวบ  
เข้ามาในหัว TOT!!

(และฉันจะให้เจ้าคิดดีกับลูกๆ ย้ายเข้าไปอยู่แทน)

คิดดี หมายถึงของแม่ฉันที่เป็นหมาแท้ๆ แต่ดันชื่อ 'คิดดี' =\_;;

เห็นว่าเมื่ออาทิตย์ก่อนเพิ่งจะคลอดลูกออกมาได้สามตัว

"แม่จะเปลี่ยนแมนชั่นหรรุๆ ให้เป็นบ้านหมาเนี่ยนะ!"

(ฉันรวย สนปะละละ)

"ชีโกงงงงงง YOY!!!"

(อาติโอส~)

ตุ๊ด ตุ๊ด ตุ๊ด

แม่ตัดบทสนทนาด้วยการตัดสายโทรศัพท์ทิ้งอย่างไร้เยื่อใย พร้อม

กับวิญญาณเศร้าโศกของคนที่ถูกพรากออกจากร่างไปเพียงชั่วพริบตา!

...

!!!

TTOTT!!! ม่ายยยยยยยยย!!!

## 1

### อาจคิดว่า ยูซีรุ

กลับเข้าสู่ช่วงเวลาปัจจุบัน ณ Sweet Plus Mansion

@ ห้องนั่งเล่น

(--)(--)(--)(--)(--)!!

พวกพรีนซ์ทั้งห้า (ยกเว้นอีตาซาโอโตเมะที่คาดว่าจะหมกตัวอยู่ในห้องของตัวเอง) ยืนหัวติดกันเป็นขมมดงโงะหลังจากที่ฉันเล่าเรื่องทั้งหมดออกไป

( \_ \_::: )

ส่วนฉัน...เหงื่อแตกพลั๊กๆ ปั่นหน้าปวยอย่างเห็นเนี่ยแหละ และในขณะที่ฉันกำลังพยายามใช้เรดาร์สำรวจคลื่นอารมณ์ของคนอยู่นั้น เหตุการณ์อันแสนจะน่าสะพรึงกลัวก็เกิดขึ้น!

เพลิง!

โครม!

แควกๆๆ!

คนบ้าทั้งห้าหันไปทำลายล้างเฟอร์นิเจอร์ในห้องนั่งเล่นอย่างดุเดือดเลือดพล่าน จอยเครื่องเกม Xbox 360 ที่อยู่ในมือของอีตาโยผู้ซึ่งมีรอยยิ้มสดใสดูจะพระอาทิตย์ยามเช้าตลอดเวลาถูกปลางพื้นจนแหลกเป็นส่วนๆ ทำเอาฉันอ้าปากหวอเพราะไม่เคยเห็นหมอนี่อารมณ์เสียมาก่อนเลย! TOT คาดว่าตอนนี้อุณภูมิในตัวของพวกเขาคงเดือดปุดๆ ทะลุร้อยองศาไปแล้วแน่ๆ!

"โกทูตายยยยย!!!" พีโซ







16

"What the...!!" พี่ซาซาเมะ  
 "โธ่โวย! โลกนี้มันบ้าอะไรกันไปหมดวะ!" ฮีโรโตะ  
 "ฟังให้พินาศย่อยยับ!!" จิตโตะ  
 "ไอ้...\$\_@\_+\$\_)\$+(\_\_\_\_#(...@เคี้ยยยยย!" และโย  
 TTTOTTT!!!

ฉันทื่นขาสั้นพับๆ มองสภาพห้องที่ค่อยๆ พังทลายลงไปกับตา ฉันทึ่ง  
 ห้องรวมไปถึงพื้นและเพดานแทบจะกลายเป็นหลุมเป็นบ่อเพราะพลังเหนือ  
 ธรรมชาติของพวกเขาที่แห่งโรงเรียนมัธยมปลายอากาบาระ ในหัวฉันทิด  
 ออกเพียงคำว่า 'โคกนาฏกรรม' เท่านั้น...

ใครก็ได้! TTTT ช่วยเอาฉันทิ้งออกไปจากไอ้พวกนอกกฎหมายพวกนี้ที่!  
 "...แสบ...แสบ..." ฮีโรโตะหยุดการทำลายล้างลงพร้อมกับพ่นเสียง  
 หอบหายใจแสนเช็กชี้ออกมา  
 "หมดแรง..." อีตาโยนอนหงายบนโซฟา หน้าต่าย้วยวนเต็ม MAX!  
 "ร้อน...แก็ผ้าตีมี๊..." จิตโตะเสยผมสีบลอนด์อ่อนนุ่นขึ้นพลางทำปาก  
 เจอเจ้าอารมณ์

"..." ฉันทึ่งเจียบ พุดอะไรไม่ออก  
 ไม่ใช่ว่าฉันทึบเคลิบเคลิ้มไปกับพีโรโมนิวซ์ที่พุ่งกระชูดของไอ้พวกนี้  
 หรือกระนะ แต่เป็นเพราะ...  
 (-\_(-\_(-\_-)-\_-)-)+ ชี้้งๆๆ  
 อีตาห้าคนนี้สามัคคีกันหันมามองหน้าฉันทเป็นตาเดียวต่างหากกก!!!

TOT  
 "เอาอิสรภาพของพวกฉันทคืนมา"  
 พี่ไซทำหน้าที่เหมือนฆาตกรโรคจิตใส่ฉันท น้ำเสียงเหยิ่มมโหดนั้นเป็น  
 สัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าว่าภาพที่ฉันทโดนพี่ชายตัวเองหักคอตายใน  
 จินตนาการกำลังจะเป็นความจริงในอีกไม่กี่วินาทีข้างหน้า TAT  
 "ก็ฉันทขอโทษไปแล้วไม่ใช่รึไง ถ้านายเป็นฉันทแล้วถูกจับไปดูตัวทุกวันๆ  
 นายก็ต้องทำแบบนี้เหมือนกันนั่นแหละ เพราะมันคือเหตุผลเดียวที่จะใช้  
 โน้มน้าวใจแม่ได้ แต่ใครจะไปคิดล่ะว่าเรื่องจะลงเอยแบบนี้"

"อย่าคิดนะว่าแก้ตัวแบบนี้แล้วจะหายกัน ☹ มันไม่ง่ายขึ้นหรอกเว้ย!"

"แล้วจะให้ฉันทำยังไงเล่า! -\_-+ ถึงฉันไม่โกหกแม่ว่ากำลังเดดอยู่ กับซาโอโตเมะ แต่ยังไงวันหนึ่งข้างหน้านายก็ต้องหมั้นกับผู้หญิงที่แม่เลือก ให้อยู่นั้นแหละน่า อิศราภาพของนายมันจบสิ้นไปนานแล้วละโซยะ -O- หลังจากที่คุณนอนคิดมาทั้งคืน...ฉันว่าเราน่าจะยอมหมั้นให้แม่ไปสักหน่อย ก็ดีเหมือนกันนะ แล้วค่อยมาถอนหมั้นเอาทีหลังก็ยังไม่สายนี่นา"

"หม่าม้าแกลดี! ไปลงนรกซะไปไอน้องเวรยกกำลังสอง!"

ว่าจบพี่ไซท์ก็เอารีโมตโทรทัศน์ใส่แฟนกบาลฉันอย่างเอาเป็นเอาตาย ขณะที่พวกพริ้นซ์ที่เหลือพากันรุมหยิกแค้นฉันอย่างมันมือเป็นการลงโทษ ขึ้นเบื้องต้น

"โอ๊ยยย! พอๆๆ พอได้แล้ว! ฉันเจ็บนะ! -)O(-!!"

"เธอต้องตายเท่านั้นถึงจะสาแก่ใจพวกฉัน"

"T\_T/ ไม่มีอย่างอื่นนอกเหนือจากตายแล้วว่ะ"

"ถ้าจะให้อีกก็มาเล่นละครเป็นแฟนกับยูซึรุจัง...หมอนั่นคงไม่เอา ด้วยหรอก" พี่ซาซาเมะ (คนเดียวในกลุ่มพริ้นซ์ที่ฉันเรียกพี่ได้อย่างเต็มปาก) ผู้เป็นสุภาพบุรุษและใจดีที่สุดในหมู่พริ้นซ์เอ่ยเป็นเชิงวิเคราะห "เพราะ ปกติมันไม่ค่อยสนใจอยู่แล้วว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับโลกใบนี้ อีกอย่างต่อให้ ต้องย้ายไปอยู่กับครอบครัวที่ต่างประเทศ มันก็คงไม่แคร์เท่าไร"

"ไซท์ ที่แกพูดมาก็ถูก"

พี่ไซท์พยักหน้าอย่างเห็นด้วยก่อนจะตัวสลายตามกริบดุงเพชรฆาต มาทางฉัน...ทำเอาฉันสังหรณ์วาบเลยทีเดียวนะ =\_;;;

"ยูซึ! แกไป 'ตามจับ' อีกก็มาเป็นแฟนเดี๋ยวนี"

(ติดตามต่อได้ในฉบับเต็ม)

